

Erämaakirkko Pihlajavedellä

Olo on kuin erämaakirkolla Pihlajavedellä,
joka metsän keskellä yksin seisoo
ja odottaa Herraa.
Tuuli hiljaa tuudittaa puita.
Aurinko nousee, on aamu
Linnut visertää jossain
Katseen nostan taivasta kohden
Odotan siinä - ehkä äänesi kuulen.
Muuta ei kuulu kuin
puiden huminan hiljainen soitto.
Jänis hiljaa loikki ohi metsään,
joka herää aamuun sekini.
Täällä erämaakirkon rappusilla,
olet jo paikalla Herra
ja odotat kulkijaa.

Olo on kuin erämaakirkolla Pihlajavedellä,
Ei ole paljon kavereita ympärillä,
On vain yksi ja Hyvä,
Hän Jeesus on ystävä parhain.
Joka auttaa ja nostaa.
Kun painot suureksi kasvaa
Häneen luottaa saa aina
Hän maailman on kuningas,
Häntä ei kukaan voita.
Turva on suuri, kun mukana on Hän.
Miksi huolia kannan,
Hänelle ne annan.
Ne ei Hänelle mitään vaivaa tuota,
Sana vain ja kaikki on pois,
Häneen aina kun uskoa vois,

Erämaakirkon hiljaisilla rappusilla
Sinut kohdata saamme Herra.
Se paikka on parhain.
Katsomme usein on vain maailmaan päin,
josta jokin aina häiriön elämään tuo.
Käännä Herra katseemme itseäsi kohti,
Ja hoida meidän ongelmat pois.
Elämässä on monet mutkat,
Jos niitä yksin ratkoo,
tulee elämän rauhaan helposti katko.
Herra anna meidän ymmärtää aina,
Sinä olet valtiastaivaan ja maan.
Ei kannata murhetta kantaa,
vaan ne tulee Sinulle antaa.
Herra kaiken Sulle luovuttaa tahdon,
- En vain pysty en osaa!